

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבוֹר

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"א מְנַחֵם אָב:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיְיָ:

הַזֵּרָה לַחַיִּים

לְפַעֲמִים הַגָּדוֹל הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ לְהַקְטִין, וְלַפְעָמִים לְהַפְּךָ. דְּהֵינּוּ שְׁלַפְעָמִים הַצְּדִיק נוֹסֵעַ עַל הַמְּדִינָה וּמְאִיר לְהַתְּלִמִּידִים, וְלַפְעָמִים הַתְּלִמִּידִים בָּאִים אֶצְלוֹ.

וְדַע, שְׂזֵאת הַבְּחִינָה הִיא גְּדוּלָּה, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁהַגָּדוֹל נוֹסֵעַ לְהַקְטִין, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא גְּדוּלָּה בְּיוֹתֵר. כִּי זֶה פְּשוּט שֶׁהַקְטִין צָרִיךְ לָבוֹא לְהַגָּדוֹל, כִּי הוּא צָרִיךְ לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ. אֲךָ לַפְעָמִים אֹרֹז שֶׁל הַגָּדוֹל הוּא גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַקְטִין לְקַבֵּל מִן הַגָּדוֹל בְּמִקוֹמוֹ מִחֲמַת רַבּוּי הָאֹר הַגָּדוֹל מְאֹד, עַל־כֵּן מְכַרַּח הַגָּדוֹל לְהוֹרִיד וּלְהַכְנִיעַ עֲצָמוֹ אֶצֶל הַקְטִין וְלִילֵךְ אַחֲרָיו, כִּדִּי שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יִתְמַעַט וְיִתְנַשֵּׂם הָאֹר קְצָת, כִּדִּי שְׁיִוָּכַל הַקְטִין לְקַבֵּלוֹ. נִמְצָא כְּשֶׁהַגָּדוֹל צָרִיךְ לִילֵךְ לְהַקְטִין, זֶהוּ מִגְּדֹל עֲצָם מֵעֲלָתוֹ מְאֹד כַּנֶּ"ל.

וּמִשָּׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הָיָה גְּדוֹל בְּמַעֲלָה כָּל־כָּף, עַד שֶׁאֶפְלוּ לְפָנָיו גְּדוּלִים הָיָה צָרִיךְ לְהַקְטִין עֲצָמוֹ וּלְהִרְאוֹת הַכְּנָעָה נְגָדָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּמִדְבָר י"ב): "וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם" וְכוּ' הֵינּוּ אֶפְרַע־עַל־פִּי שִׁגְם הֵם הָיוּ גְּדוּלִים מְאֹד, כְּגוֹן יְהוֹשֻׁעַ וְאַהֲרֹן, עִם כָּל זֶה הָיָה מִשָּׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בְּמַעֲלָה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד, עַד שֶׁהִכְרַח לְהַקְטִין עֲצָמוֹ וּלְהַכְנִיעַ עֲצָמוֹ נְגָדָם, כִּדִּי שְׁיִוָּכַלוּ לְקַבֵּל אֹרֹז כַּנֶּ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (מִגְּלָה ל"א): 'בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ, שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עֲנֻתָּתוֹ' – שֶׁבְּכָל מָקוֹם שֶׁיֵּשׁ גְּדוּלוֹת בְּיוֹתֵר, שָׁם צָרִיךְ עֲנָוָה וְקִטְנוּת, כִּדִּי

שְׂיֻכְלוּ לְקַבֵּל הָאוֹר בְּנִ"ל.

וְהִנֵּה בְּשֶׁהֶקְטַן בָּא לְפָנַי הַגָּדוֹל כְּדֵי לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְאֲזֵי הַגָּדוֹל
מֵאִיר בּוֹ. וְעָקַר הַדָּבָר לַעֲשׂוֹת מִמַּחֲיוֹן דְּקַטְנוֹת מַחֲיוֹן
דְּגִדְלוֹת, דְּהֵינּוּ לְהָאִיר בְּהֶקְטַן, לְהַגְדִּיל דַּעְתּוֹ, שְׂיִתְגַּדֵּל מִקַּטְנוֹתוֹ
וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה גָדוֹל, דְּהֵינּוּ שְׂיָבֹא לְמַחֲיוֹן דְּגִדְלוֹת, שְׂזַחֵהוּ בְּחִינַת
הַמִּתְקָה. וְלַפְעָמִים מֵאִיר בּוֹ עַל-יַדֵּי הָאֲרֶת פָּנִים וְנִחְמוֹת, שְׂמֵאִיר
לוֹ פָּנָיו בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, אֲנָפִין נְהִירִין, וְלַפְעָמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל
עַל-יַדֵּי-זֶה, וְהוּא בְּבַחֲיוֹת: 'אָעָא דְלָא דְלִיק, מְבַטְשִׁין לָהּ, שְׂצָרִיד
לְהָאִיר בּוֹ עַל-יַדֵּי יִסּוּרִין שְׂצָרִיד לְיִסּוּרוֹ וְלְבִזּוֹתוֹ, כְּדֵי לְבַטֵּל אוֹתוֹ
שְׂיֻכְלוּ לְקַבֵּל. וְדַע, כִּי אַף-עַל-פִּי שְׂהַגְדוֹל צָרִיד לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ
וְלְבַטֵּל עֲצָמוֹ קֶצֶת מִגִּדְלוֹתוֹ, כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ הֶקְטַן לְקַבֵּל, אַף-עַל-פִּי-כֵן
אֵין נֶחְשָׁב זֶה הַגְרָעוֹן וְהַהֶפְסֵד שֶׁל הַגָּדוֹל, שְׂצָרִיד לְבַטֵּל אוֹרוֹ לְפִי
שְׂעָה, כְּנֶגֶד הַתְּקוּן שְׂנַעֲשֶׂה בְּהֶקְטַן, שֶׁהוּא מְתַקְנֵנוּ וּמְגַדִּילוֹ. כִּי
בְּטוֹל וְקַטְנוֹת הַגָּדוֹל הוּא רַק לְפִי שְׂעָה וְאַחֲרֵי-כֵן חוֹזֵר לְמַעֲלָתוֹ,
וְהוּא מְתַקֵּן וּמְגַדִּיל אֶת הֶקְטַן לְגַמְרֵי כְּנִ"ל:

וַיֵּשׁ חַלּוּקִים בְּעֵינַי קַטְנוֹת וְהַכְנַעַת הַגָּדוֹל אֲצֵל הֶקְטַן, כְּדֵי
לְקַבֵּל אוֹרוֹ כְּנִ"ל, כִּי הַכֹּל לְפִי הָעֵינַי: לַפְעָמִים הוּא
בְּתַנוּעָה בְּעֵלְמָא, וְלַפְעָמִים צָרִיד לִילָךְ וְלָנִסַּע אֵלָיו, וְהַכֹּל לְפִי
הָעֵינַי. כְּמוֹ נֵר שְׂכָבָה, כְּשֵׁישׁ בּוֹ קֶצֶת אוֹר, עֵדִין יְכוּלִין לְהַדְלִיקוֹ,
רַק עַל-יַדֵּי מַה שְׂמְקַרְבִּין אוֹתוֹ קֶצֶת לְנֵר הַדּוּלָק, דְּהֵינּוּ שְׂאוּחֲזִין
אוֹתוֹ לְמַטָּה אֲצֵל נֵר הַדּוּלָק, כְּפִדּוּעַ בְּחוּשׁ, וְזֶה מַחְמַת שֵׁישׁ בּוֹ
עֵדִין קֶצֶת אוֹר אֲבָל כְּשֵׁאִין בּוֹ שׁוֹם אוֹר, אֵין יְכוּלִין לְהַדְלִיקוֹ
מִרְחוֹק, כִּי אִם כְּשֵׂמְקַרְבִּין אוֹתוֹ מִמָּשׁ לְהָאוֹר אוֹ לְהַפֵּךְ וְכוּ':

תּוֹרַת לַיִט

"לכו חזו מפעלות ה', אשר שם שמות בארץ" (תהלים מ"ו). כי באמת הדבר נפלא ונורא מאד, אשר ברא השם יתברך את כל הבריאה, שיש בה כמה וכמה דברים נפלאים ונוראים הרבה מאד מאד, מה רבו מעשי ה'! ואפלו בזה העולם לבד עצמו נפלאות ה', אשר ברא דוממים וצומחים וכו', ומי יוכל לשער גדלת ה' שיש בבריות של זה העולם, מכל-שכן שאר העולמות. והכל באשר לכל לא נברא אלא בשביל ישראל.

וישראל בעצמו, עקר בריאתו - בשביל בחינת שבת, שהיא התכלית. כי שבת הוא תכלית מעשה שמים וארץ, שהיא בחינת עולם הנשמות (הקדמת הזוהר דף א; וזוהר תרומה קלו), שהיא עולם שכלו שבת, ושם ישיגו את השם יתברך בראוי, בלי שום מסך המבדיל ובלי שום מונע; כי אז יהיה נעשה אחדות גמור, וכל אחד יהיה מראה באצבעו: "זה ה' קוינו לו", כמאמר רבותינו, זכרונם לברכה (תענית לא), וזהו התכלית, שבשביל זה ברא השם יתברך את כל הבריאה כלה.

ועל-כן יש בודאי בכל דבר ודבר, שנברא בעולם בחינת התכלית, כי בכל דבר ודבר יש בו התחלה וסוף, דהינו ההתחלה ממקום שנשתלשל בהשתלשלות, עד שנתגשם ונתהווה בזה התמונה והדמות. וגם יש בו בחינת התכלית והסוף, שבשביל זה נברא, דהינו שיכולין ישראל להעמיק עיונם ולדעת ולהתבונן בפרטי הבריאה: בתבנית האיברים ובנין וקומה ודמות וכו', של כל דבר ודבר, להתבונן בהם גדלות הבורא יתברך, ולעבדו יתברך על-ידי-זה. וכן למעלה מעלה עד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹד

ל'תרכ"ו - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" -
"חק נתן ולא יעבוד" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַתְּכַלִּית, שְׁשֵׁם נִסְמָךְ אוֹתוֹ הַדָּבָר אֶל הַתְּכַלִּית. כִּי כָּל דָּבָר וְדָבָר
יֵשׁ לוֹ אַחִיזָה בְּהַתְּכַלִּית, שֶׁבְּשִׁבִילוֹ נִבְרָא, שְׁעַל־יְדֵי דָבָר זֶה יְכוּלִין
לְהַשִּׁיגוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲבֹדוֹ עַד אוֹתוֹ הַתְּכַלִּית, שְׁשֵׁם נִסְתִּים אוֹתוֹ
הַדָּבָר וְנִסְמָךְ אֶל הַתְּכַלִּית. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַעֲמִיק עֵינָיו בְּזֶה,
לְדַעַת וּלְהַכִּיר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא בְּכָל דָּבָר וְדָבָר, בְּתַבְנִיתוֹ וּדְמוּתוֹ,
בְּפִרְטוּת אֵיבָרָיו וּבְנִינָו וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, וְלַעֲבֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּזֶה, עַד
אֲשֶׁר יָבוֹא לְבַחֲיַנַּת הַתְּכַלִּית שֶׁל אוֹתוֹ הַדָּבָר, שֶׁהוּא בְּחִינַת שִׁבְתָּ,
עוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת וְכוּ':

וְהִנֵּה הַבְּעַל־יִשְׁכָּל שֵׁישׁ לָהֶם שִׁכָּל גְּדוֹל, הֵם יְכוּלִים זֹאת. אֲבָל
קִטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם, שֶׁכָּלְנוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד
בְּבַחֲיַנַּת רַגְלִין, אֵיךְ אֶפְשָׁר לָנוּ לָבוֹא לִידִיעָה זוֹ. וְעַל־כֵּן יֵשׁ לָנוּ
לְכֶסֶף וּלְהַתְגַּעְגַּע וּלְהַשְׁתוֹקֵק מְאֹד, מִי יִתֵּן וְהָיָה לָנוּ מִנְהִיג הַדּוֹר,
רוֹעֵה נַאֲמָן, שִׁיְהִיָּה לוֹ זֶה הַכֹּחַ, שִׁיּוּכַל לְהָאִיר אֶפְלוֹ בְּנוֹ בְּבַחֲיַנַּת
רַגְלִין, יְדִיעָה וְהַשְׁגָּה הַנִּ"ל, שֶׁנִּזְכָּה לָבוֹא אֶל הַתְּכַלִּית. כְּמוֹ מִשָּׁה
רַבְּנוֹ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁמִּגְדֵּל עֵצֶם מֵעֲלָתוֹ הָיָה יְכוּל לְהָאִיר אֶפְלוֹ
בְּפָחוּת שִׁבְּפָחוּתִים, אֶפְלוֹ בְּשִׁפְחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם
לְבָרְכָה (מְכִילֵתָא פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח וּפִירְשׁ"י שָׁם, וְעֵין זֹהַר בְּשַׁלַּח נָה, וַיִּקְרָא כַב):
'רְאֵתָה שִׁפְחָה עַל הַיָּם, מַה שָּׁלָא רָאָה יְחִזְקֵאל הַנְּבִיא'. הָרִי
שֶׁאֶפְלוֹ יְחִזְקֵאל, שֶׁהָיָה נְבִיא גְּדוֹל כְּזֶה, לֹא הָיָה רוֹאֶה, מַה
שֶׁרְאֵתָה שִׁפְחָה בִּימֵי מִשָּׁה. וְכָל זֶה מִחֲמַת גְּדֻלַּת עֵצֶם מֵעֲלָת
הַמְּנַהִיג, שֶׁהָיָה מִשָּׁה רַבְּנוֹ הַמְּנַהִיג, וְהוּא יְכוּל לְהָאִיר אֶפְלוֹ
בְּבַחֲיַנַּת רַגְלִין. שֶׁאֶפְלוֹ הַרַגְלִין שֶׁרְחוּקִים מִהַמַּחַ, אֶפְעַל־פִּי־כֵן גַּם
הֵם יוּכְלוּ לְהַשִּׁיג וּלְדַעַת הַתְּכַלִּית, עַל־יְדֵי מִפְעֻלוֹת ה' אֲשֶׁר בָּרָא
בְּעוֹלָם הַשָּׁפָל הַזֶּה כַּנִּ"ל. כִּי עַל־יְדֵי גְּדֻלַּת הַמְּנַהִיג יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ
הַמַּח אֶפְלוֹ לְהַרַגְלִין, וְאֵז יוּכַל לְהִיוֹת, שֶׁהַרַגְלִין אֵלּוֹ הֵם גְּדוֹלִים

ממח אחר.

סדר קצור לקושי מותר"ן הימני:

לח

א לפעמים אורו של הצדיק גדול מאד מאד עד שאי אפשר להקטן לקבל אורו הגדול של הצדיק במקומו מחמת רבוי אור. על כן מכרח הגדול להוריד ולהכניע עצמו אצל הקטן וללכת אליו כדי שעל-ידי-זה יתמעט האור קצת כדי שיוכל הקטן לקבלו. וזה בחינת במקום גדלתו שם אנו מוצאים ענותנותו:

ב עקר הדבר שצריך הצדיק להאיר בתלמידיו הוא להגדיל דעתם ולהוציאם ממחין דקטנות למחין דגדלות, ולפעמים הוא מאיר בהם על-ידי הארת פנים ונחמות שפניהם אותם ומאיר להם פניו בפנים שוחקות. ולפעמים אינם יכולים לקבל אורו על-ידי-זה ואז צריך להאיר בהם על-ידי יסורין. שצריך ליסרם ולבזותם כדי לבטל אותם בכדי שיוכלו לקבל אורו. בבחינת אעא דלא דלק מבטשין לה:

ג מה שהצדיק מכרח לפעמים להוריד ולבטל עצמו קצת מגדלתו כדי שיוכל הקטן לקבל כנ"ל. כל זה הוא רק לפי שעה ואחר-כך חוזר למעלתו. אבל על-ידי-זה הוא מתקן ומגדיל את הקטן לגמרי. ויש חלוקים רבים בענין קטנות והכניעת הגדול אצל הקטן כדי לקבל אורו. כי לפעמים הוא רק בתנועה בעלמא ולפעמים צריך ללכת ולנסע אליו והכל לפי הענין:

תורה לט

א הכל באשר לכל נברא רק בשביל ישראל. וישראל בעצמן עקר בריאתם בשביל בחינת שבת שהוא התכלית. כי שבת הוא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרכס - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ שֶׁהוּא עוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת עוֹלָם שְׂכָלוֹ
שֶׁבֶת. שְׁשָׁם יִשִּׁיגוּ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּרְאוּי בְּלִי שׁוֹם מִסֶּדֶד
הַמְּבֻדֵּל. וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מֵרְאֵה בְּאַצְבָּעוֹ "זֶה ה' קוֹיֵנוּ לוֹ" כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (תְּעֵנִית לֹא). וְזֶה הַתְּכַלִּית אִי
אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג בְּשִׁלְמוֹת רַק עַל־יְדֵי שְׁעוֹבָרֵת הַנְּשָׁמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה
הַשָּׁפֵל שֶׁנִּבְרָא בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. וְזֶה בְּאַמֶּת מִנְּפִלְאוֹת הַבוֹרֵא
יִתְבָּרַךְ (עֵין פָּנִים). וְצָרִיף הָאָדָם לְהַעֲמִיק עֵינָיו לְדַעַת וּלְהַכִּיר גְּדֻלַּת
הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי כָּל דָּבָר וְדָבָר מֵהַבְּרִיאָה שְׂרוּאָה בְּתַבְּנִיתוֹ
וְדַמּוֹתוֹ בְּפִרְטוֹת אֵיבָרָיו וּבְנֵינּוֹ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה, וּלְעַבְדוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה
עַד אֲשֶׁר יָבוֹא לְבַחֲנֵת הַתְּכַלִּית שֶׁל אוֹתוֹ הַדָּבָר שֶׁהוּא בְּחִינַת
שֶׁבֶת כַּנ"ל. וְקִטְנֵי עֶרְךָ כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם שְׂכָלְנוּ בְּמַדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד
שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לָבוֹא לִידִיעָה זֹאת יֵשׁ לָנוּ לְכֶסֶף וּלְהַשְׁתַּוְּקָק מְאֹד.
מִי יִתֵּן וְהָיָה לָנוּ מִנְּהִיג הַדּוֹר רוֹעֵה נְאֻמָּן שְׂיוֹכֵל לְהַאִיר גַּם בְּנוֹ
הַיְדִיעָה וְהַשְׁגָּה הַנ"ל כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּה לָבוֹא אֶל הַתְּכַלִּית:

סֵדֶר יְפִי מִזֶּהרֵנִי"ת הַיּוֹמִי:

סח בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח זָכִיתִי שְׂכַבְד אֶחָד אוֹתִי בְּמִצּוֹת חַתוּךְ
וְזֶה הָיָה פֶּלֶא גָּדוֹל אֶצְלִי וְאֶצְל כָּלְנוּ, שֶׁאֶמְצָא בְּאֲדַעַם שְׂרָבָם הָיוּ
אֲזוּ מִתְנַגְּדִים עָלֵינוּ מְאֹד, וְאִף עַל פִּי כֵן לֹא עֲזָבְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וְזָכִיתִי שָׁם בְּאֲדַעַם שִׁיחִיָּה לִי מִצּוֹת חַתוּךְ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח
וּבְפֶרֶט שְׂמִצּוֹת מִלָּה יֵשׁ לָהּ שְׂיִכוּת וְאַחֲדוּת גָּדוֹל עִם אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל כְּנִזְכָּר לְעִיל (סִימָן כ"ו), וּבְפֶרֶט בְּפֶסַח שְׂעָקָר יִצִּיאַת מִצְרַיִם
הָיָה בְּזִכּוֹת מִלָּה כְּמוֹ שְׂדָרְשׁוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה עַל פֶּסוּק
(יְחִזְקֵאל ט"ז) "בְּדַמִּיךָ חַיִּי" וְתַהֲלָה לָאֵל נִכְנַסְתִּי לְבֵית הַכְּנֶסֶת
וּבֵאתִי לְשָׁם בְּעֵת שֶׁנִּגְזַר הַחַזוֹן חֲזַרְתָּ הַתְּפִלָּה אַחַר סִיּוֹם הַפִּיּוּטִים
שֶׁל בְּרַכַּת טַל וְשִׁמְעֵתִי עָקָר בְּרַכַּת טַל וְקִדְשֵׁת כְּתוּר וְאַחַר כָּךְ

מִלְתֵי הַתִּינוּק בְּדַת, תְּהִלָּה לָאֵל:

סֵט וְהִנֵּה בְשָׁנֵי יָמִים טוֹבִים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁל פֶּסַח, זְכַנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּרִקּוּדֵינָּה וּמְחֻלּוֹת, שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ גַּם עִם רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר בָּא אִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמְנוֹ, אוֹהֲבֵי וְרַעֲי גַם ר"ז אֶחָיו שֶׁל ר"פ בָּא גַם אֶצְלָנוּ בִּיָּמִים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁל פֶּסַח, וְשִׂמְחָה עִמָּנוּ אֲזִי הִרְבֵּה, גַּם עוֹד שָׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ שָׁם גַּם ר"ש הַבַּעַל הַבַּיִת בְּעֶצְמוֹ רַקֵּד הִרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשָּׁם וְגַם סִפְרָתִי כִּמְהָ נִפְלְאוֹת מִרַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְתְהִלָּה לָאֵל שִׂמְחָנוּ הִרְבֵּה בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בִּיָּמִים אֵלֹהֵי וְרַבִּי מְנַדִּיל שֶׁהָיָה עִמִּי כָּל הַדֶּרֶךְ שִׂמְחָה הִרְבֵּה מְאֹד, וְרַקֵּד הִרְבֵּה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר תָּמְחוּ כָּל הָרוּאִים מֵהֵיכָן הוּא רֹקֵד הִרְבֵּה כָּל-כֶּף שֶׁלֹּא בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע (וְהֵם לֹא יָדְעוּ מֵהַהוּא רוּחָא דְנָשִׁיב בְּשִׁית פְּרָקִין וְכוּ' שִׂמְשָׁם נִמְשָׁכִין הַמְחָאֵת כֶּף אֵל כֶּף וְרִקּוּדֵינָּה כְּמִבְאָר בְּהַתּוֹרָה וְאֵלֶּה הַמְשַׁפְּטִים סִימָן י' עֵינַי שָׁם):

ע בְּיוֹם שָׁנֵי, רֵאשׁוֹן דְּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, נָסַע רַבִּי מְנַדִּיל לְבֵיתוֹ עִם הָעֲגָלָה שֶׁבָּאָה עִם רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר, וַיֵּצְאוּנוּ כִּלְנוּ עִמּוֹ לְלוֹזוֹת אוֹתוֹ עַד סְמוּךְ לְסוּף הָעִיר וּבְשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח זְכִיתִי גַם כֵּן לְשִׁכְבֵּד אֶחָד אוֹתִי בְּמִצּוֹת הַתּוֹרָה, וְגַם זֶה הָיָה פֶּלֶא גְדוֹל נוֹסֵף כַּנִּ"ל:

עֵא וְהִנֵּה דִרְכָנוּ תָּמִיד בְּבִרְסָלָב לְהַתְּפִלָּל בְּיוֹם שְׁבִיעֵי שֶׁל פֶּסַח בְּבִקְרַת הַשָּׁכֵם מְאֹד, מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר מִמָּשׁ כַּאֲשֶׁר נוֹהֲגִין כָּל זֶרַע הַבַּעַל שָׁם טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְהַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם אֲבָל בְּאֲדָעִים אֶמְרָתִי שֶׁבְּיָדָי לֹא יִהְיֶה לָנוּ מִנִּין לְהַתְּפִלָּל בְּבִקְרַת הַשָּׁכֵם כָּל כֶּף, אֲבָל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲזָרָנוּ לְחֻזֵק אֶת לְבָבְנוּ לְשִׂמְחָה, עַד שֶׁזְכִּינוּ שְׁנֵתְקַבְּצוּ אֵלֵינוּ לְמִנִּין עֲשָׂרָה וְהַתְּפִלָּלוּנוּ בְּבִקְרַת הַשָּׁכֵם כְּמוֹ בְּבֵיתָנוּ וּבְתַחֲלָה טָבְלָנוּ בְּמִקְוֵה כְּדִרְכָנוּ תָּמִיד, וְאַחַר כֶּף

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל' עתה ז' צמח מנוהרני"ת זצ"ל ז' צדק צני מצוה שד"ך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רכ"ז
 ז' זק נתן ולא יעבור ז' הוצאת נצחתי ואנצח ז' שעי ישיבת תיקון המידות ז'

הַתְּפַלְּלָנוּ כָּל הַתְּפִלָּה בְּמִנִּין, וְאִמְרָנוּ כָּל הַפְּיוּטִים וְקָרִינוּ בַּתּוֹרָה
 גַּם שָׁמַעְנוּ בְּרִפְת כְּהַנִּים מִר"י שָׁבָא עִם רַבִּי יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר וְאַחַר
 כָּךְ הִמְתַּנְּתִי עַד שֶׁגָּמְרוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַתְּפִלָּה, וְאַחַר כָּךְ מִלְּתִי
 הִתִּינּוּק כַּדָּת, תְּהִלָּה לָאֵל וְעַל יְדֵי כָּל זֶה נִתְעוֹרְרוּ לְבַבֵּינוּ לְשִׂמְחָה
 גְּדוֹלָה מְאֹד וְכֵן הָיָה תְּהִלָּה לָאֵל שְׁבִיּוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח הָיִינוּ
 בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד בְּרִקּוּדִין וּמְחֻלוֹת הַרְבֵּה כָּל הַיּוֹם כְּלוּ עַד
 הָעֶרֶב, בְּתַחֲלָה בְּבֵית ר"ש שֶׁאֲכַלְתִּי בְּבֵית ר"ש אַחֲרַי כָּךְ נִכְנְסֵנוּ
 לְבֵית הַבְּרִית מִיָּלָה וְגַדְל הַשְּׂמִחָה שֶׁהָיָה לָנוּ שָׁם אֵין לְשַׁעַר עַד
 שְׁעוֹרְרָנוּ כָּל הָעוֹלָם שֶׁהָיָה שָׁם לְשִׂמְחָת יוֹם טוֹב וְשִׂמְחַת בְּרִית
 מִיָּלָה גַּם אָבִי הִתִּינּוּק שֶׁהָיָה בְּטַבֵּעַ בְּעַל מָרָה שְׁחוֹרָה, וְכִשְׁנִכְנְסֵנוּ
 לְבֵיתוֹ הָיָה רָחוּק מִשְׂמִחָה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אַחֲרַי כָּךְ מִגְּדֵל הַשְּׂמִחָה
 עוֹרְרָנוּ אוֹתוֹ לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, עַד שֶׁהוּא וְשָׂאֵר אַנְשֵׁי הָרְחוּקִים
 מִשְׂמִחָה כָּלָם רָקְדוּ לְכָבוֹד יוֹם טוֹב בְּשִׂמְחָה הַרְבֵּה וּכְבָר מְבֹאֵר
 אֲצִלָּנוּ גְּדֵל הַמְּצוּהָ, כְּשֶׁמְשִׁמְחִים בְּשִׂמְחָה אֶת מִי שֶׁהוּא בְּעַצְבוֹת
 וּמָרָה שְׁחוֹרָה, וּבְפֶרֶט בְּיוֹם טוֹב בְּסַעֲדַת מְצוּהָ כְּזֹאת אַחֲרַי כָּךְ
 נִכְנְסֵתִי לְבֵית רַבִּי צְבִי, וְגַם שָׁם הָיִינוּ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְרָקְדָנוּ
 הַרְבֵּה וְתַהֲלָה לָאֵל עֶבֶר כָּל יוֹם שִׁשִּׁי שֶׁהוּא שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁלֹאֲחָרָיו
 שֶׁהוּא אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח בְּתַחֲלָה בְּשַׁעַת סַעֲדַת שְׁחָרִית הָיִינוּ רְחוּקִים
 מְאֹד מִשְׂמִחָה וְרִקּוּדִין מִגְּדֵל הִיֻּגִיעָה שֶׁל אֶתְמוֹל אֲבָל אַף עַל פִּי
 כֵּן בְּדַעְתִּי הָיִיתִי נִכְסָף מְאֹד לְדַבֵּר מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוּ
 לְבָרְכָה וְלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַד שֶׁעוֹרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהָיִיתִי מְשִׁיחַ
 וּמְסַפֵּר עִם הָאֲנָשִׁים שָׁבָאוּ אֲצִלָּנוּ מִכָּל מָה שְׁנִזְדַּמְּן לְתוֹךְ פִּינוּ, עַד
 שֶׁמִּתּוֹךְ הַדְּבָרִים נִכְנְסֵנוּ לְתוֹךְ הַתּוֹרָה עַל פָּסוּק (שְׁמוּאֵל א ט"ו)
 וַיִּשְׁפָּף וְכוּ' שֶׁהוּא רְאִשֵׁי־תְבוֹת שְׁבוּעוֹת סְכוּת פֶּסַח, וּמַעֲנִין

אֲבָרְהָם תִּקַּן שַׁחֲרִית וְכוּ', וּמַעֲנִין הַשְּׁגֵת אֱלֹהוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר
 לְהַשִּׁיג כִּי־אִם עַל יְדֵי צְמֻצוּמִים וְכוּ' כַּמְבֹאָר כֹּל זֶה בְּסִימָן לַמ"ד
 וְהַחֲיִיתִי מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל הַשּׁוֹמְעִים אַחֲרַי כִּי זָכִינוּ לְהַתְּעוֹרֵר עַל
 יְדֵי זֶה לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, עַד שֶׁזָּכִינוּ שֶׁהִגִּיעַ הַשְּׂמִחָה לְרַגְלֵינוּ,
 וְחֲזַרְנוּ וְרָקְדְנוּ הַרְבֵּה מְאֹד עַד שֶׁעָבַר גַּם כָּל יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ
 בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וּגְדוֹלָה הָיְתָה הַשְּׂמִחָה שֶׁל הַיָּמִים הָאַחֲרוֹנִים
 מִהַשְּׂמִחָה שֶׁל יָמֵי הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁל פֶּסַח בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲשֶׁר עֲזָרְנִי
 עַד כֹּה וְחִזַּק אֶת לְבָבֵנו בְּשִׂמְחָה, כִּי (נְחֻמִּיהָ ח) חֲדוֹת ה' הִיא מְעֻזָּנוּ
 וְכוּ'.

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

זֶה הַתְּקוּן לְזֶה הוּא שֶׁיִּכְנִים אֲזַרְחִים תִּלְמִידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּם לְתוֹךְ
 בֵּיתוֹ, וְעַל־יְדֵי זֶה זֹכִין לָבוֹא לְאַמוּנָה וּלְחֶסֶד, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ
 לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲיַנַּת אֲנָכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, וְעַל־יְדֵי זֶה
 מִתְגַּבְּרִים עַל הַמִּתְנַגְּדִים וּמְשַׁבְּרִין וּמְבַטְלִין הַכְּפִירוֹת וְהַמִּינוֹת
 הַבָּאִים מֵהֶם, וְזֹכִין לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵךְ הַטּוֹב שֶׁבְּתוֹרָתָם.

לא אִי־אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְתוֹרַת אֲמִתּוֹ, כִּי אִם עַל־יְדֵי עֲזוֹת דְּקָדְשָׁה
 לְהִיּוֹת עִז כַּנֶּמֶר בַּעֲבוּדַת ה', וּלְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל הַמוֹנְעִים
 וְהַמְּלַעֲיָגִים וְכוּ', וּכְפִי הָעֲזוֹת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם כִּן זֹכֶה לְתוֹרָה. כִּי מִי
 שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲזוֹת דְּקָדְשָׁה זֹכֶה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּם
 דְּקָדְשָׁה. וּלְהַפִּיךְ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, שֶׁהוּא עִז פָּנִים
 כַּנֶּגֶד כְּשֶׁרִי הַדּוֹר וְכוּ', אֵינּוּ זֹכֶה לְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּם, רַק
 מְקַבֵּל תוֹרָה מִהַסִּטְרָא אַחֲרָא. וּכְפִי הַתוֹרָה שֶׁמְקַבֵּל כְּפִי הָעֲזוֹת
 כַּנ"ל כִּן זֹכֶה לְתַפְלָה (שם).

זֶה שֶׁלְמוֹת הָאָדָם הוּא שֶׁיְהִיָּה צַדִּיק וְלִמְדָן, כִּי אִם אֵינּוּ לְמְדָן אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ ז"ל וְלֹא עִם הָאָרֶץ חָסִיד, וְלִמְדָן בְּלִבְד בְּיַדֵּי אֵינּוּ כְּלוּם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תערב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כִּי אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת לְמִדּוֹן וְרָשָׁע גָּמֹר חֲסִי־שְׁלוֹם, וְלֹא זָכָה נַעֲשִׂית לֹו
סָם מָוֹת. עַל־כֵּן צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לְמִדּוֹן בַּתּוֹרָה וְחֲסִיד בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים,
וְאִז הוּא הוֹמָה לְמִלְאָךְ ה' צְבָאוֹת, וְהוּא מְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
לְטוֹב, וּמְבִיא חַיִּים וְכָל טוֹב לְעוֹלָם. וּמִי שֶׁטוֹעָה וְסוֹכֵר שְׁבַח־יְנִת
לְמִדּוֹן לְבַד הוּא הָעֶקֶר הוּא בְּחִינַת, אַחֵר שְׁקֶצֶץ בְּנִטְיָעוֹת (שם לא).
ג וְאַפְלוּ הַצְּדִיק הַגָּמֹר שֶׁהוּא צְדִיק וְלְמִדּוֹן כְּשֶׁנוֹפֵל לְפַעֲמִים
מִמְדֻרְגָתוֹ, כִּידוּעַ שְׂאִי־אֶפְשָׁר לְעַמֵּד תָּמִיד עַל מְדֻרְגָה אַחַת, אֲזִי
בְּעֵת שֶׁנוֹפֵל מִמְדֻרְגָתוֹ אִם יִרְצֶה לְהַחֲזִיק אֶת־עַצְמוֹ בְּמְדֻרְגַת
לְמִדּוֹן שֶׁנִּשְׁאָר לוֹ, הוּא לֹא טוֹב רַק צָרִיךְ לְהַחֲזִיק עַצְמוֹ בִּירְאֵת
שְׁמַיִם וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּשְׁאָר בּוֹ עַדִּין (שם).

ד עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה וְעַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים זוֹכִין לְשְׁלוֹם, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין
יִשְׂרָאֵל וְשִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם לְכָל אָדָם בְּמִדּוֹתָיו, הֵינּוּ שְׁלֵא יִהְיֶה מְחֻלָּק
בְּמִדּוֹתָיו וּבְמֵאֲרָעוֹתָיו שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ חֲלוּק בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ
תָּמִיד יִמָּצֵא בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (שם ג).

ה חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הֵם סְכָלוֹת וְחֲשָׁךְ כְּנֶגֶד חֲכָמוֹת הַתּוֹרָה,
וְעַל־יְדֵי תַעֲנִית וְצַדִּיקָה לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל זוֹכִין לְחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם
בְּחִינַת הַתְּעַלּוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּחִינַת חֶסֶד וְאוֹר וְחַיִּים, וְנִמְתָּקִין
וְנִתְבַטְּלִין הַדֵּינִים (עֵיין צַדִּיקָה. לִיקוּ"מ לה).

סִדְרַת סְפָרֵי מַעֲשֵׂי־יִשְׁרָאֵל:

וְהָלְכוּ וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת וְשָׂאוּ גַם כֵּן עַל עֵינֵי הַמְּדִינָה, וּמִי
הַמֶּלֶךְ שֶׁלָּהֶם הִשְׁיִבוּ לָהֶם, שֶׁהֵם מִן הַכַּת שֶׁבְּחָרוּ לָהֶם אֶת
הַשְּׂמֻחָה וּמִשְׁתָּה לְתַכְלִית, וְקָבְלוּ עֲלֵיהֶם אֵיזָה שְׂכוֹר אֶחָד, שֶׁהוּא
בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד לְהִיּוֹת מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְאַחֲר־כֵּךְ מָצְאוּ אִישׁ אֶחָד,
שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ יָם שֶׁל יֵין, וְהוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם בְּיוֹתֵר, כִּי זֶה הוּא
בְּיָדָי שְׂכוֹר מְפֻלָּג מְאֹד מְאֹד, וְקָבְלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ וּבִקְשׁוּ גַם־כֵּן

לְהִתְרַאוֹת פְּנִים עִמּוֹ, וְהִלְכוּ וְקִבְּלוּ רְשׁוֹת וְנִכְנְסוּ (אלו הַחֲמִשָּׁה חֲבָרִים הַנִּזְכָּרִים) אֶצְלָה זֶה הַמֶּלֶךְ וְהוּא הָיָה הָאוֹהֵב נְאֻמָּן שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שְׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיָּם שֶׁל יִיז, שֶׁנַּעֲשָׂה מִדְּבָרֵי הַתְּנַחוּמִין שֶׁל הַמְּלִיץ כַּנִּזְכָּר (וּבְנֵי הַמְּדִינָה זֶה סָבְרוּ שֶׁהוּא אִישׁ שְׂכֹר גָּדוֹל, מֵאַחַר שֶׁיוֹשֵׁב בְּיָם שֶׁל יִיז וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ) וְהִכִּירוּ זֶה אֶת זֶה וְהָיָה בֵּינֵיהֶם גַּם־כֵּן שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה וּבְכִיּוֹת כַּנִּזְכָּר וְהִלְךְ הָאוֹהֵב נְאֻמָּן עִמָּהֶם גַּם־כֵּן.

וְהִלְכוּ יוֹתֵר וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת, וְשָׁאַלוּ אֶת הַשּׂוֹמְרִים: מִי הַמֶּלֶךְ שְׁלָכְכֶם? הַשִּׁיבּוֹ, שֶׁמֶלֶךְ שְׁלָחֶם הוּא יִפְת־תֶּאֶר, מִחֲמַת שֶׁהִיא מְבִיָּאָה אֶל הַתְּכָלִית, כִּי הַתְּכָלִית הוּא יָשׁוּב הָעוֹלָם, כִּמְבֹאֵר לְעִיל וּבַתְּחִלָּה הִיְתָה אֶצְלָם אֵיזָה יִפְת־תֶּאֶר לְמִלְכָּה, אַחֲר־כֵּן מָצְאוּ יִפְת־תֶּאֶר מְפֻלָּגָת בְּיַפְיָה מְאֹד מְאֹד, וְקִבְּלוּ אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ וְהִבִּינוּ (הֵינּוּ אֵלּוּ הַחֲבָרִים הַנִּזְכָּרִים) שֶׁהִיא בְּיָדָי הַבַּת־מִלְכָּה הַנִּזְכָּר, וּבִקְשׁוּ גַם־כֵּן לְהִתְרַאוֹת עִמָּהּ וְהִלְכוּ וְקִבְּלוּ רְשׁוֹת, וְנִכְנְסוּ אֶל הַמִּלְכָּה, וְהִכִּירוּ כִּי הִיא הַבַּת־מִלְכָּה וְגַדֵּל הַשְּׂמֻחָה שְׁהָיָה שָׁם, בְּיָדָי אֵין לְשַׁעַר וְשָׁאַלוּ אוֹתָהּ אֵיךְ בָּאת לְכָאן וְסִפְּרָה לָהֶם, שֶׁמִּעַת שָׁבָא הָרוּחַ סָעָרָה וְחָטַף אֶת הַתִּינּוֹק הַיָּקָר (מִן הָעֲרִיסָה) כַּנִּזְכָּר, אָז יָצְאָה בְּשַׁעַת הַבְּהִלָּה אַחֲרֵי הַתִּינּוֹק־זֶלָא מָצְאָה אוֹתוֹ וְדַחַק אוֹתָהּ הַחֲלָב, וּמִזָּה נַעֲשָׂה יָם שֶׁל חֲלָב וְאַחֲר־כֵּן מָצְאוּ אוֹתָהּ בְּנֵי מְדִינָה זֶה, וְקִבְּלוּ אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְהָיָה שָׁם שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה; גַּם בָּכוּ מְאֹד עַל הַתִּינּוֹק הַיָּקָר הַנִּזְכָּר־לְעִיל, שֶׁנֶּאֱבַד מֵהֶם וְעַל אָבִיָּה וְאִמָּה שֶׁאֵינָה יוֹדַעַת מֵהֶם וְהֵנָּה נִמְצְאָה, שָׁבָא בַּעֲלָה שֶׁל הַמִּלְכָּה הַזֹּאת, (הֵינּוּ הַבַּת־מִלְכָּה שֶׁנַּעֲשִׂית כָּאן מִלְכָּה) כִּי הַגְּבוּר הוּא בַּעֲלָה כַּנִּזְכָּר, וְעַתָּה יֵשׁ לְהַמְּדִינָה מֶלֶךְ וּבִקְשָׁה הַבַּת־מִלְכָּה (שֶׁהִיא מִלְכָּה בְּמְדִינָה זֶה) אֶת הַבַּעַל־תְּפִלָּה, שְׁיִלְךְ בְּמְדִינָתָה, וַיִּטְהַר אוֹתָהּ מִהַזְּהֻמָּא הַגְּדוֹלָה שְׁלָהּ, כִּי מֵאַחַר שֶׁאֶצְלָם הָיָה עֵקֶר הַתְּכָלִית עֲנִין הַיִּפְת־תֶּאֶר,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרע"ז - זמור מוהר"ג זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כַּנ"ל, בְּיָדָי הָיוּ מְזוּהָמִים מְאֹד מְאֹד בְּתֵאוּהוּ זוֹ, עַל כֵּן בְּקִשָּׁה
מִהַבְּעַל-תְּפִלָּה, שִׁילַךְ וַיִּטְהַר אוֹתָם קִצַּת לְעַת-עֲתָהּ, שֶׁלֹּא
יִתְגַּשְׁמוּ לְעַת-עֲתָהּ, בְּזִהְמָא הַזֹּאת כָּל-כָּךְ, כִּי מְלַבֵּד הַתְּנַבְּרוֹת
הַתֵּאוּהוּ, הָיָה אֶצְלָם כְּמוֹ אֶמוּנָה, שֶׁזָּהוּ הַתְּכֵלִית, (כִּי כָל הַכֹּתוֹת הַנ"ל,
שֶׁבְּחָרוּ לָהֶם כָּל אַחַת וְאַחַת אֵיזָה מְדָה רָעָה לְתְּכֵלִית כַּנ"ל, הָיָה אֶצֶל כָּל אַחַת
וְאַחַת כְּמוֹ אֶמוּנָה גְּמוּרָה אוֹתָהּ הַמְּדָה רָעָה) וְעַל כֵּן בְּיָדָי הָיוּ מְשֻׁקְעִים
מְאֹד בְּזָה, עַל כֵּן בְּקִשָּׁה מִמֶּנּוּ, שִׁילַךְ וַיִּטְהַר אוֹתָם קִצַּת לְעַת
עֲתָהּ.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ג) שבע תעניות האלו אחר שמתפללים יוצאים כל העם לבית
הקברות ובוכים ומתחננים שם כלומר הרי אתם מתים כאלו אם
לא תשובו מדרככם. (ולפי זה אם אין קברי ישראל הולכים על קברי נכרים)
(גמרא):

סימן תקפ (א) אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו וראוי
להתענות בהם ואף על פי שמקצתן בראש חדש
יש מי שאומר שיתענו בו (וטוב שלא להשלים בראש חדש): (ב) באחד
בניסן מתו בני אהרן. בעשרה בו מתה מרים ונסתלק הבאר.
בכ"ו בו מת יהושע בן נון. בי' באייר מת עלי הכהן ושני בניו
ונשבה ארון ה'. בכ"ח בו מת שמואל הנביא. בכ"ג בסיון בטלו
הביכורים מלעלות לירושלים בימי ירבעם בן נבט. בכ"ה בו נהרג
רשב"ג ורבי ישמעאל ור' חנינא סגן הכהנים. בכ"ז בו נשרף רבי
חנינא בן תרדיון וס"ת עמו. באחד באב מת אהרן הכהן. בי"ח
בו כבה נר מערבי בימי אחז. בי"ז באלול מתו מוציא דבת
הארץ. בה' בתשרי מתו עשרים איש מישראל ונחבש רבי עקיבא
בו' בו נגזרה גזרה על אבותינו שימותו בחרב וברעב ובדבר

מפני מעשה העגל. בז' במרחשון עוורו עיני צדקיהו ושחטו בניו לעיניו. בכ"ח בכסליו שרף יהויקים המגילה שכתב ברוך מפי ירמיהו בשמונה בטבת נכתבה התורה יונית בימי תלמי המלך והיה חשך בעולם שלשה ימים בט' בו לא נודע איזו היא הצרה שאירע בו. בה' בשבט מתו הזקנים שהיו בימי יהושע. בכ"ג בו נתקבצו כל ישראל על שבט בנימין על ענין פלגש בגבעה. בז' באדר מת משה רבינו ע"ה. בט' בו נחלקו בית שמאי ובית הלל: (ג) יש מי שאומר שגזרו שיהיו מתעניין בכל שני וחמישי על חורבן הבית ועל התורה שנשרפה ועל חילול השם ולעתיד לבא יהפכם ה' לששון ולשמחה:

סימן תקפא (א) נוהגים לקום באשמורת לומר סליחות

ותחנונים מראש חדש אלול ואילך עד יום

הכפורים: הגה ומנהג בני אשכנז אינו כן אלא מראש חדש ואילך מתחילין לתקוע אחר התפלה שחרית ויש מקומות שתוקעין ג"כ ערבית ועומדים באשמורת לומר סליחות ביום א' שלפני ר"ה ואם חל ראש השנה ב' (או) ג' אז מתחילין מיום א' שבוע שלפניו (מנהגים) ואבל אסור לצאת מביתו כדי ליכנס לבה"כ לשמוע הסליחות מלבד בערב ראש השנה שמרבים סליחות יכול האבל ליכנס לבית הכנסת (פסקי מהרי"א סימן קל"ג) וידקדקו לחזור אחר שליח צבור היותר הגון והיותר גדול בתורה ובמעשים שאפשר למצוא שיתפלל סליחות וימים נוראים ושיהא בן שלשים שנים גם שיהא נשוי (כל בו) מיהו כל ישראל כשרים הם רק שיהיה מרוצה לקהל אבל אם מתפלל בחזקה אין עונין אחריו אמן וכן צריך שיוציא כל אדם בתפלתו ואם יהיה לו שונא ומכוין שלא להוציאו גם אזהביו אינם יוצאים בתפלתו (הגהות מנהגים ישנים) ויש מקומות נוהגים שהמתפלל סליחות מתפלל כל היום (כל בו): (ב) נוהגין להתענות ערב ר"ה: הגה והמדקדקים נהגו שכל אחד

חוק נתן ולא יעבור

ל'תרע"ו - צמח מנהרצ'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מתענה י' ימים (מרדכי ספ"ק דר"ה וריש יומא) וכן נכון לעשות וכל אלו התעניות אין צריכין להשלים ואין קורין בהם ויחל אפילו ערב ראש השנה ועיין לעיל סימן תקס"ב סעיף ב' ואם חל ברית מילה בערב ר"ה יכולים לאכול (ב"י בשם תשובה אשכנזית) ורבים נוהגין לאכול בערב ראש השנה קודם עלות השחר (מהרי"ל) משום דרכי האמורי שהיו נוהגים להתענות בערב חגיהם ויכולין לאכול בלא תנאי אחר שכן נהגו (ד"ע): (ג) אין נופלים על פניהם בערב ר"ה בתפלה אע"פ שנופלים על פניהם באשמורת בסליחות ואין תוקעין בערב ר"ה (מנהגים):

סדר לקוטי תפלות הימני:

שלח: ותרחם עלי ותושיעני ותצילני ממניעות המח, שיהם כל הקשיות והספקות והבלבולים הבאים על המח להרהר אחרי הצדיקים והכשרים שבדור, או להרהר חם ושלום אחרי מדותיה שאלו המניעות של המח הם גדולים מכל המניעות שבועולם, כי מי שמחו ולבו חזק באמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיקים אמתיים אין שום מניעה שתמנעהו אבל כשחם ושלום מחו ולבו חלוקים מהשם יתברך ומהצדיקים ונופלים בלב קשיות עליהם, אלו המניעות קשים מכך ועל זה באתי לצעק ולזעק ולקרא אליך, כי אין לי שום תקוה להנצל מהם כי אם לצעק אליך "אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן, שמע ה' קולי אקרא, וחנוני וענני":

שלט: ועזרני והושיעני, והצילני ומלטני ופדני מכל מיני קשיות וספקות ובלבולים ומניעות המח, לבל אסתכל עליהם כלל, ולא יעלו ולא יבואו עוד על לבי ודעתי ומחי כלל, רק אזכה תמיד לידע ולהאמין בהאמת, באמונה שלמה וחזקה ונכונה בלי שום ספק ובלבול ונטיה אל הצד כלל עד שאזכה להתחזק ולהתגבר גם על המניעות והמסכים הגשמיים מבני אדם אחרים, או מתאוות גופי

להתחזק ולהתגבר לעמוד כנגד כלם ולכנס בדרךי ה' באמת,
 להתקרב אליך ולהצדיקים וכשרים האמתיים, ולעבדך באמת
 ביראה ובאהבה לסור מרע ולעשות טוב, ולהתחיל ולגמר כל
 הדברים שבקדשה שהם רצונך באמת חיש קל מהרה:

שמ: ותרחם עלי בכל עת שיבואו על לבי חם ושלום קשיות
 וספקות להרהר אחר האמת חם ושלום, שתכף אזעק ואזעק
 ואקרא אליך בקול חזק מעמקי הלב, ואתה תענני מיד ברחמיך
 הרבים אשוע ותאמר הנני כי אין לי על מי להשען לעמוד כנגד
 כל המניעות, בפרט כנגד מניעות המח כי אם עליך אבינו
 שבשמים עליך לבד אני נשען ועל חסדך הגדול אני בוטח,
 שתורני ותלמדני איך להתגבר לכנס לתוך תקף התגברות
 המניעות ולהתקרב אליך על ידי המניעות דיקא, כי גם בהם
 עצמן נסתר השם יתברך בעצמו, כי לגדלתו אין חקר, ומאד
 עמקו מחשבותיה, "ואתה מרום לעולם ה'" וכל מה שאתה מסבב
 עם האדם אפלו מה שנדמה למניעות ועכובים מדרך הקדש הכל
 לטובה וישועה נפלאה:

שמא: רחם עלינו ולמדנו והורנו וחקקנו ואמצנו, ותן לי ולכל
 ישראל כח וגבורה בלב מן השמים, שמעתה לא אירא ולא אפחד
 עוד משום דבר שבעולם, רק אהיה בכל עת כגבור ערוך מלחמה,
 בלי שום פחד משום תאוה ומשום מחשבה ובלבול, ומשום אדם
 ומשום דבר שבעולם כלל, באפן שאזכה להנצל ולהפילט מכל מה
 שאני צריך להנצל ולהפילט ולא אשוב עוד לכסלה, ולא אפגם
 שום פגם כלל, לא במחשבה דבור ומעשה, ולא בראת עיני
 ובשאר חושים ותחזקני ותאמצני לדלג על כל המניעות ולשבר
 ולבטל כלם ולכנס לתוך הקדשה באמת, ולהתחיל מעתה

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרע"ח ◀ צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

שֹׁמֵם: אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם, רַחֵם עָלַי, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי בְּרַחֲמִים, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְעַל כַּחַם הַגָּדוֹל שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינַיִךָ עֲשֵׂה עִמִּי רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ וְאַל תִּטְשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי, עֲזָרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי מִלֵּא רַחֲמִים "פִּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ" וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶיךָ אֱלֹהִי וְאַתָּה מְצוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם עֲנֵנוּ ה' עֲנֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחֲנוּ בְּתַקַּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, וְעַקֵּר הוּא גְלוּת הַנְּפֶשׁ, מִה שְׁתֵּאוֹת הַגּוֹף וּבְלִבּוֹלֵי הַמַּח וְרַבּוֹי הַמוֹנְעִים מִבְּנֵי אָדָם, כָּלָם הַשְׁתַּרְגּוּ עָלּוּ עַל צוּאֲרָנוּ לְמַנְעֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶךְ הַחַיִּים חֲנֵנוּ מֵאַתָּה חֲכֵמָה בִּינָה וְדַעַת אֲמִתִּי, בְּאַפֵּן שְׁנֹזְפָה לְעַמֵּד כִּנְגֵד כָּלָם, וְלִבְלִי לְהַסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלָל, וְלְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, וְלְמַצֵּא אוֹתְךָ תָּמִיד בְּתוֹךְ כָּל תַּקַּף הַתַּגְּבֻרוֹת הַמְּנִיעוֹת, כִּי בִּהֵן אֵתְּהָ נִסְתָּר וְנִעְלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְאַהֲבָתְךָ הַגְּדוֹלָה אוֹתָנוּ עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲזָרְנוּ לְמַצֵּא אוֹתְךָ תָּמִיד בְּתוֹךְ תַּקַּף הַהִסְתָּרָה וְהַמְּנִיעָה "אַל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אֲזוֹנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִיָּהָר עֲנֵנִי, קְרָבָה אֶל נַפְשִׁי גְאֹלָה לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי, וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאַזְבַּחָה בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאַזְמַרָה לְה' שְׁמַע ה' קוֹלִי אֶקְרָא וְחֲנֵנִי וְעֲנֵנִי פָּנָה אֵלַי וְחֲנֵנִי, תִּנָּה עֵזְךָ לְעַבְדֶּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתְךָ עֲשֵׂה עִמִּי לְטוֹבָה, וְיֵרְאוּ שִׁנְאֵי וְיִבְשׁוּ, כִּי אֵתְּהָ ה' עֲזָרְתָנִי וְנִחַמְתָּנִי יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אָמֵן וְאָמֵן: